

Any 2009. Programa núm. 6
16 – 29 març 2009

Filmoteca

de Catalunya

Imatge promocional de *Promesas del Este* de David Cronenberg

Béla Tarr

100 comèdies americanes

The Heavies

De Galileu a Hal, l'astronomia vista pel cinema

El film del mes

Aula de cinema

► Béla Tarr

És un nom molt present als festivals, on ha rebut nombrosos premis, però ignorat pels distribuïdors espanyols. Més enllà d'algunes projeccions escadusseres a Barcelona i de l'edició d'un pack DVD, oferim ara l'oportunitat de veure l'obra completa i ordenada d'aquest realitzador hongarès, difícil i virtuós: «El primer que ens impacta de Béla Tarr és el seu llenguatge» (Antonio José Navarro). La retrospectiva és fruit de la col·laboració amb Magyar Filmunió, l'IVAC i el CGAI i es podrà veure a Barcelona, València i la Corunya. Nosaltres us proposem un suplement monogràfic com a presa de contacte.

Béla Tarr

(Pécs, Hongria, 1955). Aficionat al cinema, és admes en qualitat de membre efectiu al Béla Balász Stúdió sense passar per una escola de cinema, un fet molt poc freqüent. Aquest estudi produeix la seva primera pel·lícula, CSALÁDI TUZFÉSZEK (NIU FAMILIAR): té vint-i-dos anys i dirigeix una quinzena d'actors, no professionals la majoria. El setembre de 1977, s'inscriu a l'Escola Superior d'Art Dramàtic i Cinema de Budapest, on es diploma l'any 1981, després d'haver realitzat dues pel·lícules, CSALÁDI TUZFÉSZEK i SZABADGYALOG (EL FORASTER), aquesta darrera produïda per Mafilm (cinema) i Objektiv (televisió). També les dues pel·lícules següents, PANELKAPCSOLAT (GENT FABRICADA) i ŐSZI ALMANAC (ALMANAC DE TARDOR), les produeix Mafilm, juntament amb una nova productora creada per joves cineastes, Tarsulas. Béla Tarr té, doncs, la possibilitat de dirigir les pel·lícules

que vol, com vol, en l'àmbit d'un sistema tan flexible que li permet actuar en diverses variants de producció.

Paradoxalment, potser és la seva feina a la televisió allò que el fa utilitzar els recursos d'una escriptura cinematogràfica, amb els llargs plans seqüència característics de les pel·lícules posteriors. De fet, per a la televisió dirigeix un MACBETH en una sola seqüència minuciosament calibrada, un repte tècnic dens de significat atès que evidencia amb una hàbil coreografia l'embolic de conflictes a l'asfíxiat cort. En una entrevista, diu: «Des que vaig començar CSALÁDI TUZFÉSZEK, vaig prendre la decisió de filmar en blanc i negre, en 16 mm, la càmera a l'espatlla, amb primers plans de persones de debò i no d'actors dolents [...] Les històries estaven relacionades amb la situació d'Hongria a la postguerra, amb l'atur i els problemes de les vivendes. El meu objectiu és fer cinema d'una manera molt rude i primitiva, primers plans de la vida real [...] Després vam començar a entendre que no només hi ha els problemes socials, sinó que també n'hi ha d'ontològics, còsmics». Aquesta manera diferent de veure (i de fer) cinema troba la seva realització amb KÁRHÖZAT (CONDEMNACIÓ). L'obertura amb un llarg pla seqüència inaugura la «marca» Béla Tarr: unes vagonetes penjades d'un cable es creuen pel cel, n'hi ha prou que la càmera retrocedeixi una mica per deixar entreveure un home d'esquena que des d'una finestra segueix l'anar i venir d'estrany artefactes volants: en aquesta pantalla que és la finestra hi diu «som al cinema», i cal estar atents a allò que passa.

A la caiguda del règim socialista, amb el desmantellament parcial de les estructures que li han permès de menar un joc hàbil, els equilibris es presenten encara més difícils de controlar. És cert que, per subratllar l'esdeveniment, el director s'enfronta a SÁTÁNTANGO (EL TANGO DE SATANÀS), la

Condemnació de Béla Tarr

«peça» més important de la seva carrera, una pel·lícula de set hores i mitja en què, en l'ambient tancat d'un poble, narra la tornada al capitalisme. Béla Tarr dedica tres anys a trobar el finançament necessari per a un projecte tan ampli, però el resultat és a l'alçada del seu afany: és un film-summa que el situa entre els grans cineastes de l'època. El segueix una altra pel·lícula, no menys important, amb unes vicissituds financeres encara més complexes: WERCKMEISTER HARMÓNIAK (LES HARMONIES DE WERCKMEISTER). El rodatge pateix diverses interrupcions, s'hi succeeixen set operadors de càmera, però el director aconsegueix mantenir una extraordinària unitat expressiva en la història d'una petita ciutat perduda, que s'ofega en els seus odís, al centre de la gran plana hongaresa, la Pusza, un lloc obert a les trobades més improbables. Si les seves pel·lícules tenen aquesta força, és perquè Béla Tarr sap (a la recerca d'una escriptura moderna mitjançant la seva complexa perfecció) conservar aquella «manera rude i primitiva de fer cinema» que reivindica des dels inicis.

Emile Breton (Dizionario dei registi del cinema mondiale, a cura de Gian Piero Brunetta, Volum tercer, Einaudi, 2006) ►

► 100 comèdies americanes. De Charlot a Stiller

En la inauguració de la recent Berlinale, primer gran festival des de l'esclat de la crisi, el seu director va dir: «En moments com aquest, res com el cinema per oblidar». Contra aquesta opinió s'havien anticipat tant còmics professionals com economistes amb sentit de l'humor, que des de ben aviat havien protagonitzat *sketchs* o entrevistes molt visitades a Internet pel seu esperit crític: contra la fugida de la realitat, la sàtira, la ironia, la farsa i la paròdia. Perquè en el mateix lloc d'origen de la crisi, els Estats Units, es va desenvolupar fa un segle un gènere subversiu i antiautoritari, dels més populars i fonamental en la consolidació de l'espectacle cinematogràfic, que després va evolucionar i ha arribat als nostres dies. Ho escrivia David Robinson a propòsit dels orígens, la Keystone, però encara continua sent vàlid: «As in all the best comedy, authority and dignity were tumbled and ridi-

culed».

Aquesta centena còmica que ara comencem amb el subtítol «De Charlot a Stiller» (podria ser de Sennett a Apatow, però hem preferit destacar el protagonisme dels comedians, en aquest cas també realitzadors), i que s'estendrà fins a fi d'any, ofereix aproximacions molt diverses a l'art còmic, que ja des dels inicis va rebre noms variats: *slapstick comedy, sight-gag comedy, sophisticated marital farces, satiric comedy, comedy-thrill classics, screwball comedy...* N'hi ha d'altres que han parlat de comèdia lleugera, comèdia de costums, comèdia domèstica, comèdia social, comèdia romàntica, comèdia dramàtica... Com que el nom no fa la cosa, el cicle inclou aportacions rellevants de totes les èpoques i maneres, més d'unes que d'altres en funció de la seva qualitat i la seva conservació. No repetirem cicles recents (com el cas de Keaton

i en canvi reivindicarem comedians oblidats (com el cas de Charley Chase i altres coetanis) i realitzadors infravalorats (cas de Gregory La Cava i Leo McCarey, els més representats a la nostra selecció). En aquest primer programa destaquem dues joies que havien estat vuitanta anys absents i ara han estat restaurades per l'UCLA: *His Nibs* de Gregory La Cava i *Chicago* de Frank Urson (amb la supervisió de Cecil B. DeMille). Finalment, una tercera joia arribarà al programa següent: *A Modern Musketeer*, un Fairbanks de 1917 exultant i precursor de futures aventures, i una quarta en sessió sorpresa del nostre Arxiu. Agraïments: UCLA Film and TV Archive i The DeMille State. Consulteu el suplement dedicat al cicle i la informació al nostre web amb tots els títols. ►

► The Heavies

Finalitza aquest cicle dedicat als homes durs del cinema amb repeticions de films ja vistos al llarg de la darrera quinzena, i la incorporació d'alguns títols nous com ara *American Gangster*, *Promesas del Este* o *El abrazo de la muerte*. Entre tots, ens aporten un bon mostrari d'aquests *heavies*, homes durs de tota mena i condició, i no només els trobem en el repartiment de secundaris, sinó també com a protagonistes, alguns dels quals fan por de veritat: Josh Brolin, Viggo Mortensen, Vincent Cassel, Samuel L. Jackson, Denzel Washington, Dan Duryea i Armin Mueller-Stahl, entre d'altres. ►

► El film del mes

En aquest programa es completen les projeccions del film del mes de març, *Como un torrente* de Vicente Minnelli. Us queden quatre ocasions per assaborir un melodrama esplendorós.

Some Came Running

Parkman (Illinois). Un petit poble nord-americà com tants d'altres. Els bars obren tard. El treballador de l'hotel dorm sobre el taulell. Les obreres de la fàbrica de sostenidors distreuen els clients de can «Smitty's». La professora de literatura compensa la seva inhibició sexual amb la correcció dels exercicis dels seus alumnes, i la secretària del joier local està secretament enamorada del patró. El club esportiu reuneix les grans personalitats de la vila i tots els habitants esperen amb impaciència la celebració del centenari de Parkman. Com la ciutat de Brandeville (VIOLENT SATURDAY) abans que no hi arribin tres desconeguts per robar el banc, com la ciutat de Tarl (THE CHASE) abans que l'arribada d'un fugitiu no la sotmeti a sang i a foc, Parkman és una petita vila sense història. ...

Novel·lista enamorat de John Steinbeck, William Faulkner, Ernest Hemingway, F. Scott Fitzgerald i Thomas Wolfe, Dave Hirsch és diametralment oposat al seu germà Frank, el patró de la joieria.

I serà el catalitzador que provocarà el drama en trasbalsar aquest univers, o més aviat aquests universos d'aparença tan tranquil·la. El mateix Minnelli va declarar: «Va ser tot pensant en els colors cridaners d'una màquina de tocadiscs que vaig concebre la tonalitat dels decorats de la pel·lícula». Aleshores, de cop i volta, Parkman pren l'aparença d'una gegantina màquina de tocadiscs amb els seus neons i el seu brogit incessant, però també amb les zones d'ombres, i als carrers plens de llum la cinta oposa el bungalow on de sobte Gwen es lliurarà a Dave.

«L'escena de la seducció amb Martha Hyer» —escriu Minnelli a la seva autobiografia— «no s'hauria pogut rodar de cap altra manera. La jove és frígida i, per bé que està enamorada de l'escriptor, li resulta impossible abandonar-se a ell. Al llarg d'aquesta seqüència, no hi ha ningú més que ells a la casa del pare d'ella. L'habitació es troba en semipenombra. Les etapes de la seducció progressen igual que figures coreogràfiques. Frank treu una a una les agulles de la cabellera de la jove, i els cabells s'escampen lliures. Tots dos es desplacen cap a la part més obaga de l'habitació. L'ur petó es percep com si fos una ombra xinesa abans que la llum no s'esvaeixi completament. Aquesta manera d'abandonar-se és reveladora del caràcter de Gwen, que no pot lliurar-se amb tanta franquesa a plena llum del dia.»

Com resulta tan freqüent amb Minnelli, el drama naixerà de l'antagonisme de dos móns. Tot separa la mestra de nens, Gwen, una gata maula que es complau a recordar: «No sóc una escolar, sóc mestra», de Ginny, la noia fàcil extremadament maquillada vinguda de Chicago. Tot les separa, tret de llur amor pel mateix home, Dave, que d'altra banda els demana successivament de casar-s'hi. L'ex-soldat, ex-rodamón, el mateix Dave Hirsch n'està fart de la solitud. No és pas una coincidència el fet que la seva darrera novel·la, que ensenya a la rossa Gwen, i que en arribar a Parkman havia llençat a la paperera de la seva habitació d'hotel, tingui el títol de *Unfinished Story*. ...

El guió original de John Patrick començava amb una escena en la qual hom veia Dave, encara un soldat, jugar a póquer amb altres militars a bord del navili que els retorna als Estats Units. Dave admetia: «La meua llar és allà on em trobo», abans de declarar: «L'única cosa que sé de les

► De Galileu a Hal, l'astronomia vista pel cinema

Les dues pel·lícules de la quinzena són *Contact* de Robert Zemeckis, que adapta la famosa novel·la de Carl Sagan, on Jodie Foster és una astrònoma que viu una experiència increïble, i *Space Cowboys* de Clint Eastwood, amb quatre veterans astronautes de la NASA enfrontats a una darrera i difícil missió. La cançó *Fly Me To The Moon* cantada per Frank Sinatra i l'orquestra de Count Basie aporta un poètic i insòlit colofó a aquesta aventura espacial. Les dues sessions (sempre els dilluns a les 19:00 hores) seran presentades per Marc Ribó (dia 16) i Pol Bordas (dia 23), ambdós de la Universitat de Barcelona. Agraïment: Filmoteca Espanyola. ►

Como un torrente de Vicente Minnelli

doncs és que cada cop que voleu d'elles un amor autèntic, un amor "sincer", l'heu de pagar». Però aquesta seqüència tan dura es va arribar a rodar? Al muntatge definitiu de la pel·lícula no hi és pas, i això passa també amb la breu seqüència que la segueix, en què Dave fa una ronda pels cabarets, i sobre la qual haurien d'aparèixer els títols de crèdit sobreimpresos. D'altra banda, aquesta modificació, a banda de la supressió de dues escenes curtes entre Edith (Nancy Gates) i la seva mare (Connie Gilchrist), és l'única diferència notable entre el guió original i el resultat que es pot tenir, si exceptuem la inversió del desenllaç. Estranger a la vila que el va veure néixer, Dave Hirsch encarna, a mig camí entre la burgesia establerta de Parkman i el món dels marginats a la societat nord-americana, si-guin aquests jugadors o ganxos de clubs nocturns, la solitud de l'artista, incompres a una banda i a l'altra. La simpàtica Ginny fatiga Dave per la seva ingenuïtat i la seva manca de cultura, malgrat que aquest no està gaire més entusiasmat per les teories literàries de Gwen, que s'interessa pels autors però en tem la presència física. Contràriament als grans creadors que forja Minnelli (Jonathan Shields o Vincent Van Gogh), Dave Hirsch sembla ja un autor acabat, però aquest cansament que hauria pogut tenir el personatge es veu compensat per la interpretació admirable de Frank Sinatra, el qual desenvolupa aquí, com ara Shirley Mac Laine, el seu paper més bell.

Com HOME FROM THE HILL, que Minnelli rodarà alguns mesos més tard amb el mateix productor, Sol C. Siegel, SOME CAME RUNNING és un drama psicològic trasbalsant, a les portes mateix del melodrama, els personatges del qual posseeixen una riquesa i pregonesa excepcionals.

Sorgits, tant en un cas com en l'altre, de les grans novel·les psicològiques, els herois de SOME CAME RUNNING i de HOME FROM THE HILL evidencien fins a quin punt Minnelli no és només l'autor brillant de comèdies musicals, sinó un autèntic pintor de caràcters. Un cop més, esdevé impossible no comoure's per la composició esqueixant de Shirley Mac Laine, el fals cinisme de Frank Sinatra i la multitud de personatges secundaris relacionats els uns amb els altres creen un veritable univers humà amb les seves joies i penes, els seus drames i incomprendiments.

La bellesa de la posada en escena de Minnelli rau en aquesta sensibilitat de cada segon que atorga tanta validesa a una seqüència de gran brillantor, com ara la visió de Raymond Lanchak de negre dins d'un enquadrament vermellós, com a simples instants on se sent la perfecció i la precisió de cada moviment. Des de l'inici és evident que la pel·lícula és una esplèndida obra d'autor on no queda

res a l'atzar. Cada pla té alguna cosa de definitiu.

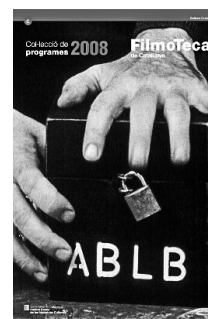
«La pel·lícula» —recorda Minnelli— «abasta el seu punt culminant en la seqüència de la fira, on un jugador que havia estat un antic amant de Ginny es llança a l'encalçament de Frankie. Per a aquesta escena, vaig recórrer als records de la meua infantesa a Delaware. Tanmateix, no podíem demanar la participació d'una fira autèntica, per aquest motiu en vam erigir una amb atraccions i parades d'origens diversos! La fira comença quan Martin i Sinatra arriben a la ciutat, i en veurem el moment àlgid protagonitzat per Ginny a l'escena final. Si faig cas de les enraonies, la gran sinya hauria estat desplaçada alguns centímetres per tal de satisfer les meves preferències esotèriques! Però el motiu per a aquest desplaçament fou d'ordre pràctic: la càmera no podia garantir els plans generals tret que es desplaçés aquesta sinya alguns centímetres. Era cabdal que la gran sinya es veiés des de tots els angles, atès que era l'element determinant de l'escena.»

Apoteosi de colors que acaba amb una taca vermella damunt roba blanca de casada, aquesta seqüència gairebé onírica esdevé un pur moment de màgia en el qual Minnelli metamorfosa la seva inclinació per les «festes» en una sulfurosa dansa de la mort.

Patrick Brion (Vicente Minnelli, *5 Continents*, Rennes, 1985) ►

Avis:

Ja s'ha publicat la «Col·lecció de Programes» corresponent a l'any 2008. Si aquesta documentació us pot ser en algun moment de consulta útil i la voleu guardar a la vostra biblioteca, demaneu-nos en un exemplar a la sala.

Avis:

Més sessions infantils!

Pareu atenció als propers programes. Tot aprofitant el cicle dedicat a la comèdia, algunes setmanes duplicarem les sessions infantils, i en tindrem els dissabtes i els diumenges, a les 17:00 hores, amb pel·lícules diferents.

DILLUNS 16

17:00

The Heavies:

Party Girl / Chicago, año 30

Nicholas Ray, 1958. Int.: Robert Taylor, Cyd Charisse, Lee J. Cobb, John Ireland, Kent Smith, Claire Kelly, Corey Allen, Lewis Charles, David Opatoshu, Kem Dibbs. EUA. VOSE. 100'

Una curiosa mostra de com el melodrama subverteix el cinema negre mitjançant una redempció, la de dos personatges —un advocat i una ballarina— sotmesos a una cruel ambigüitat, fruit de la seva relació amb el món dels gàngsters. En paraules de Jos Oliver: «Una convencional i violenta història de gàngsters combinada amb una convencional i apassionada història d'amor». Lee J. Cobb, un actor sorgit del Mètode, encarna el cap dels gàngsters. Tot i estar especialment dotat per a la comèdia, el fort temperament i el rostre pre-matament envellit de Lee J. Cobb el van portar a interpretar antipàtics papers de dolent com ara en el film que ens ocupa.

19:00

De Galileu a Hal, l'astronomia vista pel cinema:

Contact / Contact

Robert Zemeckis, 1997. Int.: Jodie Foster, Matthew McConaughey, James Woods, Angela Bassett, Tom Skerritt, John Hurt, David Morse, Rob Lowe, Jake Busey. EUA. VOSE. 153'

Potser han escollit David Morse pel seu nom a l'hora de fer aquesta pel·lícula de ciència-ficció, basada en una novel·la de Carl Sagan que tracta qüestions de ciència i religió. És la història d'una jove astrofísica, obsessionada per altres vides a l'espai, que intercepta un missatge extraterrestre basat en les regularitats dels nombres primers i prepara una missió per contactar amb qui l'ha enviat. Quan ella explica què són els nombres primers a uns peixos grossos de Washington, els deixa esmaperduts.

Amb la presència de Marc Ribó

22:00

The Heavies:

Cry of the City / El plor de la ciutat

Robert Siodmak, 1948. Int.: Victor Mature, Richard Conte, Fred Clark, Shelley Winters, Betty Garde, Berry Kroeger, Tommy Cook, Debra Paget, Hope Emerson, Roland Winters. EUA. VOSE. 80'

Una clara mostra del talent de Siodmak per abordar el camp del cinema negre. Amb una realització vigorosa i una tècnica impecable Siodmak narra, amb un cert to maniqueista i moralitzant, aquest relat sobre un tinent d'homicidis que ha d'investigar el cas d'un lladregot de qui va ser amic d'infància del barri que els va veure créixer. Basat en la novel·la de Henry Edward Helseth *The Chair for Martin Rome*, el film fou rodat en exteriors naturals per tal de reflectir amb realisme la connexió natural del gàngster amb la vida urbana. Envoltat de personatges secundaris genials, Richard Conte encarna amb la seva habitual solvència el gàngster patètic, cruel i egoista. El film també és conegut amb el títol de *Una vida marcada*.

DIMARTS 17

17:00

El film del mes:

Some Came Running / Como un torrente

Vincente Minnelli, 1958. Int.: Frank Sinatra, Shirley McLaine, Dean Martin, Martha Hyer, Arthur Kennedy, Nancy Gates, Leora Dana, Betty Lou Keim, Larry Gates. EUA. VOSE. 136'

Després d'una llarga absència, un escriptor torna al seu poble natal. Durant aquests anys, ha tingut temps de perdre gairebé totes les il·lusions. Un cop a casa, compartirà els seus moments amb tres personatges: un jugador, una professora i una noia ignorant. A partir de la novel·la de James Jones, Minnelli traça una incisiva mirada sobre l'Amèrica provinciana, confrontant perfectament el desencís vital del personatge principal amb la resta de personatges, abocats a viure entre la hipocresia social i la repressió dels seus autèntics sentiments. Només el personatge de McLaine aporta autenticitat i generositat de veritat. L'actriu broda un personatge que la dugeu a les portes de l'Oscar. Atenció a les escenes finals que fan palès el toc Minnelli amb el color roig.

Repeticions els dies 20 i 27 i 28.

19:30

The Heavies:

Unforgiven / Sense perdó

Clint Eastwood, 1992. Int.: Clint Eastwood, Gene Hackman, Morgan Freeman, Richard Harris, Frances Fisher, Saul Rubinek. EUA. VOSE. 130'

Quan Clint Eastwood ja era considerat un autor per part de la crítica va rebre la definitiva consagració dins de la indústria amb els quatre Oscars obtinguts amb aquest *western* crepuscular. En paraules del director mateix: «El film és una reflexió sobre la violència i les conseqüències que pot generar, no només per a les víctimes sinó també per als executors». Gene Hackman interpreta Bill Dagget, un expistolero convertit en xerif que aplica la seva pròpia llei amb un gust desmesurat per l'abus de poder. Un personatge carregat de matisos que li va valer l'Oscar al millor actor de repartiment i un dels millors papers de la seva vida.

22:00

Béla Tarr:

Hotel Magnezit / Hotel Magnezit

Béla Tarr, 1978. Hongria. VOSE. 13'

El primer film de Tarr, amb vint-i-dos anys, examina la carestia d'habitatge a Hongria amb un estil des-carnadament realista.

The Last Boat / L'última barca

Béla Tarr, 1990. Int.: Miklós Székely B., Michael Mehlmann, László Kistamás, Gyula Pauer, Mihály Vig. Hongria. VOSE. 31'

Episodi que pertany al film col·lectiu *CityLife*, realitzat a partir d'una iniciativa del Festival d'Amsterdam de 1988. Béla Tarr fou l'encarregat de retratar la ciutat de Budapest.

Utazás az alföldön / Viatge a la plana

Béla Tarr, 1995. Int.: Mihály Vig. Hongria. VOSE. 35'

Retrat del poeta hongarès Sándor Petöfi (1823 - 1849), que es va convertir en un heroi nacional en realitzar un viatge per tot el país magiar. L'autor vesca poesia sobre la vall hongaresa i amor envers la seva muller.

Repetició el dia 18.

DIMECRES 18

17:00

Aula de cinema:

Il grido / El crit

Michelangelo Antonioni, 1957. Int.: Steve Cochran, Alida Valli, Mima Girardi, Dorian Gray, Betsy Blair, Lynn Shaw, Gabriella Pallotta, Gaetano Matteucci. Itàlia-EUA. VOSE. 112'

En aquest film, Antonioni abandona els ambients habituals del seu cinema, de l'alta burgesia, per explicar-nos la història d'un obrer, un home de classe proletària que, després de ser abandonat per la seva amant, viurà un seguit de tristes situacions en l'àmbit afectiu i també el laboral fins que adopta una decisió dràstica.

19:30

Béla Tarr:

Hotel Magnezit / Hotel Magnezit

Béla Tarr, 1978. Hongria. VOSE. 13'

The Last Boat / L'última barca

Béla Tarr, 1990. Int.: Miklós Székely B., Michael Mehlmann, László Kistamás, Gyula Pauer, Mihály Vig. Hongria. VOSE. 31'

Utazás az alföldön / Viatge a la plana

Béla Tarr, 1995. Int.: Mihály Vig. Hongria. VOSE. 35'

Vegeu el comentari del dia 17.

22:00

Béla Tarr:

Családi Tűzfészek / Niu familiar

Béla Tarr, 1979. Int.: Lászlóné Horváth, László Horváth, Gábor Kun, Gábor Kun Jr., Gáborné Kun, Jánosné Szekeres, József Korn. Hongria. VOSE. 108'

Una parella jove es veu forçada a viure amb els pares d'ell en un apartament d'una sola habitació. Cada setmana un dels membres de la parella reclama als assistents socials un apartament per a ells sols. «És familiar, oi? Podria, fins i tot, ser avorrida, però no ho és. Ha estat realitzada, interpretada i filmada d'una manera que la farà interessant durant dècades. El dispositiu d'una càmera que gairebé passa desapercebuda, els rostres dels actors amateurs que omplen la pantalla, el ritme i la brutalitat dramàtica de la pel·lícula són motiu suficient per veure aquest film una vegada i una altra cada cinc o deu anys sense que ens decebi» (Zsófia Vitézy).

Repetició el dia 19.

DIJOUS 19

17:00

Béla Tarr:

Családi Tűzfészek / Niu familiar

Béla Tarr, 1979. Int.: Lászlóné Horváth, László Horváth, Gábor Kun, Gábor Kun Jr., Gáborné Kun, Jánosné Szekeres, József Korn. Hongria. VOSE. 108'

Vegeu el comentari del dia 18.

19:00

The Heavies:

The Cooler / The Cooler

Wayne Kramer, 2003. Int.: William H. Macy, Alec Baldwin, Maria Bello, Shawn Hatosy, Ron Livingston, Paul Sorvino, Estella Warren, Arthur J. Nascarella, Joey Fatone. EUA. VOSE. 106'

Una barreja esplèndida de *thriller* i melodrama que narra la història d'un personatge malastruc i fracassat, a qui el propietari d'un casino de Las Vegas ofereix feina per tal que cagiri la sort dels jugadors que passen per una bona ratxa. La sort o, millor dit, la mala sort del protagonista funciona com una metàfora en aquest joc de manipuladors de les vides dels altres. Un retrat de la solitud, la infelicitat i l'abandonament que esdevé una reflexió sobre el poder que tenim les persones per canviar les nostres vides. Segons el director Wayne Kramer, Alec Baldwin, nominat a l'Oscar com a millor actor de repartiment, «va entendre immediatament el personatge de Shelly, intuïa coses complexes com els remordiments que podria tenir, o coses simples com la roba que podria posar-se. Shelly és el costat nerviós, pe-rillós d'Alec Baldwin, com el seu personatge a *Glengarry Glen Ross*, i l'interpreta com el clàssic home dur dels anys cinquanta i seixanta, como Robert Mitchum o Lee Marvin».

21:15

The Heavies:

American Gangster / American Gangster

Ridley Scott, 2007. Int.: Denzel Washington, Russell Crowe, Chiwetel Ejiofor, Josh Brolin, Lymari Nadal, Ted Levine, Roger Guenveur Smith, John Hawkes. EUA. VOSE. 157'

El film relata la història real de Frank Lucas, un mític narcotraficant que als anys setanta va crear un imperi a còpia de transportar la droga dins dels taüts dels soldats morts que tornaven del Vietnam. El tracte directe amb la droga li va permetre distribuir a meitat de preu una heroïna gairebé pura que va causar estralls als carrers de Nova York. Paral·lelament, el film també segueix la trajectòria del policia que l'empaita, un dels pocs agents honrats del cos policial. Entre els dos carismàtics protagonistes se situa un detectiu corrupte del Cos Especial, un personatge summament inquietant i antipàtic que esdevé una amenaça per a tots dos i a qui dona vida Josh Brolin en una composició memorable.

Repetició el dia 22.

DIVENDRES 20

17:00

The Heavies:

Eastern Promises / Promesas del Este

David Cronenberg, 2007. Int.: Viggo Mortensen, Vincent Cassel, Naomi Watts, Armin Mueller-Stahl, Sinéad Cusack, Jerzy Skolimowski, Josef Altin. Gran Bretanya-EUA-Canadà. VOSE. 102'

«La darrera pel·lícula de David Cronenberg sembla seguir la petja del seu film anterior, *A History of Violence*. Clans criminals, vides esquinçades per la brutalitat, i Viggo Mortensen (nominat a l'Oscar) encapçalant-ne el repartiment. Cronenberg s'allunya de la ciència-ficció i els personatges estranys que poblen la seva filmografia per endinsar-se dins del món de la màfia russa establerta a Londres. Per fer això compta amb el valuós ajut del guió de Steve Knight, nominat a l'Oscar per *Dirty Pretty Things*» (Sandra S. Lopera - *Guia del Ocio*).

Repetició el dia 21.

19:00

Béla Tarr:

Szabadgyalog / El foraster

Béla Tarr, 1981. Int.: András Szabó, Jolán Fodor, Imre Donkó, István Balla, Ferenc Jánossy, Imre Vass, Károly Kisszabó, Katalin Bacsik. Hongria. VOSE. 146'

Retrat d'un jove inestable que treballa d'obrer en una fàbrica i d'infermer alhora. L'home, que també toca el violí, sembla incapaç de trobar la felicitat al costat d'una dona, ja sigui amb la mare del seu fill o la dona amb qui finalment es casarà. «L'úlgubre de so, de colors foscos, de contorns voluminosos. No hi ha res que faci riure, diu Béla Tarr. La gent només pateix. Pateixen per qui són i pel seu entorn terrible. Béla Tarr sent una atracció excepcional i estreta per aquest món i les seves runes: il·lumina el patiment insignificant o les opinions insignificants. Pacientment i tranquil·lament» (Zsolt Papp).

Repetició el dia 22.

21:45

El film del mes:

Some Came Running / Como un torrente

Vincente Minnelli, 1958. Int.: Frank Sinatra, Shirley McLaine, Dean Martin, Martha Hyer, Arthur Kennedy, Nancy Gates, Leora Dana, Betty Lou Keim, Larry Gates. EUA. VOSE. 136'

Vegeu el comentari del dia 17.

DISSABTE 21

17:00

The Heavies:

Pulp Fiction / Pulp Fiction

Quentin Tarantino, 1994. Int.: John Travolta, Samuel L. Jackson, Uma Thurman, Tim Roth, Amanda Plummer, Harvey Keitel, Bruce Willis, Rosanna Arquette, Ving Rhames, Eric Stolz, Christopher Walken, Maria de Medeiros. EUA. VOSE. 153'

«És una declaració de principis de Tarantino. Més treballada encara que *Reservoir Dogs* en la seva estructura narrativa, que salta en el temps per explicar tres històries diferents sobre gàngsters, bo-xejadors i delinqüents, la pel·lícula proclama les arrels de la cultura popular en què s'ha format el director i els atorga una dimensió diferent i renovadora» (Quim Casas). Palma d'Or a Cannes i Oscar de Hollywood per a Tarantino i Avary com a guionistes. El film, com en l'anterior *Reservoir Dogs*, conté una gamma antològica i variadíssima de tipus durs: des de l'atracaador de pa sucat amb oli que encarna Tim Roth fins a l'inquietant i calculador Mr. Wolf, interpretat per Harvey Keitel, tot i que fou Samuel L. Jackson amb el paper d'un sicari místic i il·luminat, de verb fàcil, qui crea el personatge més suculent.

20:00

The Heavies:

Criss Cross / El abrazo de la muerte

Robert Siodmak, 1949. Int.: Burt Lancaster, Yvonne De Carlo, Dan Duryea, Stephen McNally, Richard Long, Tom Pedi, Percy Helton, Alan Napier, Griff Barnett, Meg Randall. EUA. VOSE. 88'

Un home, després d'estar un any separat de la seva dona, torna per intentar reconciliar-s'hi. Ella, d'altra banda, surt amb un gàngster, tot i que està força contenta quan arriba el marit. Aquest, en un intent de recuperar la dona, accepta participar en un atracament. A partir d'aquest fet les coses es compliquen. Un bon film de sèrie negra rodat poc després de l'èxit de *The Killers*, del mateix Siodmak, amb què Lancaster es va consagrar. Dan Duryea interpreta el gàngster, un paper que li anava com un guant gràcies al seu aspecte fràgil i fascinant alhora. Aspecte que també li proporcionaria papers de brivalls ambigus que va saber adaptar perfectament al cinema negre, així com als *westerns* i als films d'aventures.

22:00

The Heavies:

Eastern Promises / Promesas del Este

David Cronenberg, 2007. Int.: Viggo Mortensen, Vincent Cassel, Naomi Watts, Armin Mueller-Stahl, Sinéad Cusack, Jerzy Skolimowski, Josef Altin. Gran Bretanya-EUA-Canadà. VOSE. 102'

Vegeu el comentari del dia 20.

DIUMENGE 22

17:00

Sessió infantil:

Pelle Svanslös i Amerikatt / El gat sense por

Jan Gissberg, Stig Lasseby, 1985. Suècia. VC. 78'

Una nova aventura d'en Pere Sense Cua, un gat que és l'objecte de la befa dels altres felins perquè té la cua més curta que tots els altres. Aquest cop en Paixà, el gat pino del barri, ha organitzat una excursió pel bosc per posar en Pere en un compromís, atès que la ruta està plena d'entrebancs. Malgrat tot, la voluntat i els bons sentiments abacen vencent la força bruta i la maldat, tot transmetent valors com ara el respecte a la diferència i la importància de l'amistat. Caducitat imminent dels drets d'exhibició comercial.

18:30

The Heavies:

American Gangster / American Gangster

Ridley Scott, 2007. Int.: Denzel Washington, Russell Crowe, Chiwetel Ejiofor, Josh Brolin, Lymari Nadal, Ted Levine, Roger Guenveur Smith, John Hawkes. EUA. VOSE. 157'

Vegeu el comentari del dia 19.

21:30

Béla Tarr:

Szabadgyalog / El foraster

Béla Tarr, 1981. Int.: András Szabó, Jolán Fodor, Imre Donkó, István Balla, Ferenc Jánossy, Imre Vass, Károly Kisszabó, Katalin Bacsik. Hongria. VOSE. 146'

Vegeu el comentari del dia 20.

DILLUNS 23

17:00

100 comèdies:

Those Awful Hats / Aquells horribles barrets

David Wark Griffith, 1909. Int.: Mack Sennett, Flora Finch, Linda Arvidson, John Compton, Florence Lawrence. EUA. Muda, amb rètols en anglès. 4'

Movie Night / Sessió de nit

Lewis R. Foster, 1929. Int.: Charley Chase, Eugenia Gilbert. EUA. Muda, amb rètols en català. 20'

Vint anys separen els tímids inicis de la comèdia americana a la Biograph de 1909 i el final de les sèries mudes, que van tenir en Charley Chase un còmic brillant, tot i que avui dia no gaire recordat (més endavant li dedicarem un programa especial). Tant aquests curts com el llarg tenen la sala de cinema com a espai còmic.

His Nibs / Sa Il·lustríssima

Gregory La Cava, 1921. Int.: Charles «Chic» Sale, Colleen Moore. EUA. Muda, amb rètols en català. 56'

La primera aparició a la pantalla del còmic de vodevil Charles «Chic» Sale és una història curiosa. En un principi es tractava d'un film vagament basat en un relat sobre la vida provinciana d'Irvin S. Cobb (conegut dels ferdians) i dirigit per Al Christie, que mai no es va arribar a estrenar i va passar a mans de Gregory La Cava, que fins aleshores havia dirigit films d'animació i havia escrit guions de films còmics. La Cava en reduí el metratge, convertint-lo en el film que es projecta en l'atrotinat cinema Slippery Elm Picture Palace, i dirigí les noves escenes en què «Chic» Sale fa tots els personatges, començant pel de projeccionista. De manera que una tradicional comèdia de Hollywood es converteix en la paròdia de les convencions hollywoodenques: «Un plantejament còmic més proper a Pirandello que a Sennett o Roach. *His Nibs* no és només un dels primers films que parodiaven tant l'ofici dels propietaris de sales com les convencions narratives de Hollywood, sinó que també esbudella una veritable mostra del gènere. Mentre que hi ha moltes sàtires convencionals de la indústria del cinema, *His Nibs*'s interassa més pels aspectes formals del mitjà, en un plantejament molt més insòlit» (Richard Koszarski). **Repetició el dia 24.**

19:00

De Galileu a Hal, l'astronomia vista pel cinema:

Space Cowboys / Space Cowboys
Clint Eastwood, 2000. Int.: Clint Eastwood, Tommy Lee Jones, Donald Sutherland, James Garner, Marcia Gay Harden. EUA. VOSE. 130'

Al cap de quaranta anys d'haver hagut de renunciar al somni de ser, juntament amb els seus companys, el primer nord-americà a viatjar a l'espai, Frank Corvin accepta, amb la condició innegociable de treballar amb els seus homes, l'encàrrec de reparar un satèl·lit rus que amenaça de caure a la Terra.

Amb la presència de Pol Bordas.

22:00

Béla Tarr:

Panelkapcsolat / Gent fabricada
Béla Tarr, 1982. Int.: Róbert Koltai, Judit Pogány, Gábor Koltai. Hongria. VOSE. 76'

Una parella viu amb els seus dos fills en un apartament confortable. Un dia l'home decideix marxar. «L'infern no comença on viuen (o moren) els malfactors, sinó on les bones persones, o almenys les vides normals i disciplinades en els seus gustos, desitjos, pensaments i problemes diaris, només i ocasionalment volen gaudir. A part del que ells volen, fan i diuen, només hi ha patiment i misèria. On els homes de bona voluntat i honor separen, no amb alegria sinó, de grat o per força, el dolor del turment. Cada dia, en cada cosa, una vegada i una altra. On allò que és medicina per un resulta metzina per un altre; on la mà que colpeja inconscientment d'una banda grata de l'altra; on l'afecte i el desig d'afecte és la presó de l'altre; l'alegria només es pot assolir a través del patiment d'un altre; on els homes s'ofeguen entre ells; on, fins i tot, les millors intencions es transformen en un problema. On, fins i tot, tot i que ells ho desitgin, no es poden ajudar mútuament, només ferir-se. Això és l'infern» (Elemér Hankiss). **Repetició el dia 24.**

DIMARTS 24

17:00

Béla Tarr:

Panelkapcsolat / Gent fabricada
Béla Tarr, 1982. Int.: Róbert Koltai, Judit Pogány, Gábor Koltai. Hongria. VOSE. 76'

Vegeu el comentari del dia 23.

VO. Versió original. **VC.** Versió catalana. **VE.** Versió espanyola. **VOSE.** Versió original amb subtítols en català. **VOSE.** Versió original amb subtítols en espanyol. **SD.** Sense diàleg. Subtitulat electrònic: SAVINEN. **Preus: Entrada:** 2,70 € - Carnet jove, Club d'Actors de Museu del Cinema de Girona, jubilats, aturats, carnet familiar i sessió infantil: 2 €. Membres del Club Super3, entrada gratuïta a les sessions infantils. Carnet Club TR3SC: una sola sessió 2 €, film del mes: gratuït. **Abonaments:** 50 entrades: 50 €, 10 entrades: 18 €. Les durades que s'indiquen són aproximades.

19:30

100 comèdies:

Those Awful Hats / Aquells horribles barrets

David Wark Griffith, 1909. Int.: Mack Sennett, Flora Finch, Linda Arvidson, John Compton, Florence Lawrence. EUA. Muda, amb rètols en anglès. 4'

Movie Night / Sessió de nit

Lewis R. Foster, 1929. Int.: Charley Chase, Eugenia Gilbert. EUA. Muda, amb rètols en català. 20'

His Nibs / Sa Il·lustríssima

Gregory La Cava, 1921. Int.: Charles «Chic» Sale, Colleen Moore. EUA. Muda, amb rètols en català. 56'

Vegeu el comentari del dia 23.

Amb l'acompanyament musical del mestre Joan Pineda

22:00

Béla Tarr:

Prologue. Visions of Europe

Béla Tarr, 2004. Hongria. VOSE. 5'

Visions of Europe és un film col·lectiu signat per vint-i-cinc directors dels vint-i-cinc estats membres de la Unió Europea. Béla Tarr es va encarregar del segment «Prologue» que ha estat assenyalat com el millor per la majoria de crítics. «El film actua sobre la realitat amb mesurada intervenció, denunciant la pobresa i l'escassetat d'ajuts socials en un pla de no gaire més de sis minuts de traveling lateral, amb uns crèdits finals reveladors» (Albert Alcoz).

Macbeth / Macbeth

Béla Tarr, 1982. Int.: György Cserhalmi, Erzsébet Kútivölgyi, Lajos Oze, Miklós Székely B., Pál Hetényi. Hongria. VOSE. 72'

Una adaptació insòlita del clàssic de Shakespeare filmada només en dues preses. En un sol pla-seqüència la càmera persegueix a través de la boira i la llum de les torxes les maquinacions i els moviments dels personatges d'aquesta història universal sobre la cobdícia i el poder. **Repetició el dia 25.**

DIMECRES 25

17:00

Aula de cinema:

Jalsaghar / El saló de música
Satyajit Ray, 1958. Int.: Chhabbi, Biswas, Padma Devi, Gangapada Basu, Tulsi Lahari, Kali Sarkar, Pinaki Sen Gupta. Índia. VOSE. 96'

Biswambhar Roy és un rajà, l'últim descendent d'una antiga i aristocràtica casta, que està arruïnat. Protector de les arts i gran amant de la música, decideix donar un darrer gran concert a casa seva. Ray aprofita aquesta història per confrontar dues classes socials: una aristocràcia en vies d'extinció i una burgesia emergent —representada pel personatge de l'usuari—, interessada només pels diners i no pas per la cultura.

19:30

Béla Tarr:

Prologue. Visions of Europe

Béla Tarr, 2004. Hongria. VOSE. 5'

Macbeth / Macbeth

Béla Tarr, 1982. Int.: György Cserhalmi, Erzsébet Kútivölgyi, Lajos Oze, Miklós Székely B., Pál Hetényi. Hongria. VOSE. 72'

Vegeu el comentari del dia 24.

22:00

Béla Tarr:

Ozsi Almanach / Almanac de tardor
Béla Tarr, 1984. Int.: Hédi Temessy, Erika Bodnár, Miklós Székely B., Pál Hetényi. Hongria. VOSE. 120'

Una infermera es trasllada amb el seu xicot a l'apartament d'una anciana. «Als tres primers films, Béla Tarr, probablement el cineasta actual més important de l'Europa de l'Est, traïx la impaciència amb estil cinemàtic, centrant l'atenció gairebé exclusivament en el contingut. Tanmateix, aquesta tendència fou radicalment capgirada amb aquest film de 1984, el gust i la intel·ligència del qual són específicament (i exquisidament) cinemàtics, i van revelar Tarr com un estilista magistral. Béla Tarr crea a *Ozsi Almanach* un film visualment sublim i provocatiu sobre la crueltat emocional, l'alienació i la fallida moral. Evocant la tensió dramàtica d'August Strindberg i la intensitat dels treballs de cambra d'Ingmar Bergman, Tarr utilitza una il·luminació artificialment acolorida, un formalisme rigorós i deliberat, una posada en escena minimalista i diàlegs prolongats per crear una atmosfera carregada i inquietant» (Jonathan Rosenbaum). **Repetició el dia 26.**

DIJOUS 26

17:00

Béla Tarr:

Ozsi Almanach / Almanac de tardor

Béla Tarr, 1984. Int.: Hédi Temessy, Erika Bodnár, Miklós Székely B., Pál Hetényi. Hongria. VOSE. 120'

Vegeu el comentari del dia 25.

19:30

100 comèdies:

Chicago / Chicago

Frank Urson, 1927. Int.: Phyllis Haver, Victor Varcioni, Eugene Pallette, Virginia Bradford, Clarence Burton. EUA. Muda, amb rètols en català. 117'

Els fets que el 2002 van convertir-se en el musical *Chicago* van tenir lloc el 1924, i van adquirir notorietat pels articles d'una jove periodista del *Chicago Tribune*, que després en va fer una versió teatral de gran èxit. Cecil B. DeMille en va comprar els drets immediatament i la va produir i supervisar, i probablement hi va fer més. Els historiadors disposen d'informacions que semblen contradir o matisar els títols de crèdit que atribueixen la direcció a Frank Urson, exdirector de fotografia i ajudant de DeMille que durant els sis anys precedents ja havia dirigit una dotzena de films. No obstant això, diversos testimonis apunten a la intervenció directa de DeMille que tenia el projecte en gran estima i en va tornar a rodar escenes al llarg de dues setmanes. A més, diu David Robinson, «*Chicago* recorda la mordaç comicitat de les sàtires del mateix DeMille sobre el matrimoni burges i anticipa el pregon interès social visible a *The Godless Girl*». I suggereix una raó tàctica: aleshores DeMille estava promocionant *The King of Kings* i no volia que l'associessin a un film sexualment descarat (de fet, Sid Grauman va refusar estrenar el film al Chinese Theatre «perquè no és un film apropiat per la sala en què s'ha d'estrenar *The King of Kings*»). No passeeu per alt un detall: l'escenografia és de Mitchell Leisen, a qui més endavant retrobarem darrere la càmera, convertit en mestre de la comèdia. **Repetició el dia 29.**

Amb l'acompanyament musical del mestre Joan Pineda

22:00

Béla Tarr:

Kárhozat / Condemnació

Béla Tarr, 1988. Int.: Miklós Székely B., Vali Kerekes, György Cserhalmi. Hongria. VOSE. 116'

Karrer, que viu una vida retirada en una comunitat minera, acaba totes les tardes al bar Titanik. El propietari del bar li ofereix ser part d'una operació de contraban, però ell li passa la feina al marit de la cantant del bar. «La utilització que fa Tarr de les imatges, l'expressió i el so són impecables, i creen una visió única de bellesa sorprenent, poètica, poderosa i profunda. Una obra d'art genuïna» (Robert McTaggart). **Repetició el dia 27.**

DIVENDRES 27

17:00

El film del mes:

Some Came Running / Como un torrente

Vicente Minnelli, 1958. Int.: Frank Sinatra, Shirley McLaine, Dean Martin, Martha Hyer, Arthur Kennedy, Nancy Gates. EUA. VOSE. 136'

Vegeu el comentari del dia 17.

19:30

Béla Tarr:

Kárhozat / Condemnació

Béla Tarr, 1988. Int.: Miklós Székely B., Vali Kerekes, György Cserhalmi, Hédi Temessy. Hongria. VOSE. 116'

Vegeu el comentari del dia 26.

22:00

100 comèdies:

Angel / Àngel

Ernst Lubitsch, 1937. Int.: Marlene Dietrich, Melvyn Douglas, Herbert Marshall, Edward Everett Horton, Douglas Ernest Cossart. EUA. VOSE. 90'

L'avorrida dona d'un diplomàtic anglès fa una escapada a París, on coneix un home força atractiu (Douglas) que s'enamora d'ella, i resulta ser un vell amic del marit. L'atzar els tornarà a reunir en una situació més compromesa. És una comèdia subtil i precisa, que tracta els mecanismes de la infidelitat amb una visió molt moderna. **Repetició el dia 28.**

Sessions Aula de Cinema: Entrada preferent per a alumnes de centres concertats, fins a 10 minuts abans de començar la sessió. **Projeccions:** Cinema Aquitània. Avinguda Sarrià, 33. 08029 Barcelona – Telèfon 93 410 75 90 – Metro: Hospital Clínic (L5) – Autobusos: 6, 7, 15, 27, 32, 33, 34, 41, 54, 59, 63, 66, 67, 68, 83. **Oficines i Biblioteca:** Portal de Santa Madrona 6-8. 08001 Barcelona. Tel. 93 316 27 80. **Arxiu:** Gran Via de les Corts Catalanes, 184. 08038 Barcelona. Telèfon: 93 298 82 60. <http://www.gencat.cat/cultura/ici/filmoteca>

DISSABTE 28

17:00

Sessió infantil / 100 comèdies:

The Gold Rush / La quimera del oro

Charles Chaplin, 1925. Int.: Charles Chaplin, Mack Swain, Tom Murray. EUA. VOSE. 77'

Chaplin menjant-se una bota i passant-se'ho tan bé com qui es cruseix un pit de pollastre, tot xuclant els claus com si fossin ossos, és una imatge que individualment ja ha donat la volta al món i ha definit eternament la gran festa del segle XX: el cinema. *The Gold Rush*, de fet, és una d'aquelles pel·lícules que sempre figuren a les llistes que els estudiosos i els historiadors confeccionen tot sovint per catalogar els millors films del cinema. **Repetició el dia 29.**

19:30

100 comèdies:

Angel / Àngel

Ernst Lubitsch, 1937. Int.: Marlene Dietrich, Melvyn Douglas, Herbert Marshall, Edward Everett Horton, Douglas Ernest Cossart. EUA. VOSE. 90'

Vegeu el comentari del dia 27.

21:30

El film del mes:

Some Came Running / Como un torrente

Vicente Minnelli, 1958. Int.: Frank Sinatra, Shirley McLaine, Dean Martin, Martha Hyer, Arthur Kennedy, Nancy Gates. EUA. VOSE. 136'

Vegeu el comentari del dia 17.

DIUMENGE 29

17:00

Sessió infantil / 100 comèdies:

Brats / Dos buenos chicos

James Parrott, 1930. Int.: Oliver Hardy, Stan Laurel. EUA. VE. 20'

Oliver Hardy i Stan Laurel —el gras i el prim— volen passar la nit placidament jugant a les dames, mentre les seves dones són fora de casa. Els problemes comencen quan els fills no volen anar-se'n al llit i comencen a destrossar la casa amb els seus jocs infantils.

The Laurel-Hardy Murder Case / Noche de duendes

James Parrott, 1930. Int.: Stan Laurel, Oliver Hardy, Fred Kelsey, Dell Henderson. EUA. VE. 30'

Laurel ha heretat una gran fortuna i Hardy l'acompanya al notari. El testament, com a condició per fer efectiva l'herència, indica que han de passar una nit a casa del difunt, on hi domina una atmosfera tètrica i inquietant amb fantasmes i éssers d'ultratomba.

The Music Box / Haciendo de las suyas

James Parrott, 1932. Int.: Stan Laurel, Oliver Hardy, Billy Gilbert. EUA. VE. 30'

Laurel i Hardy, propietaris d'un cavall i un carro, reben l'encàrrec de transportar un piano de cua a dalt de tot d'un turó al qual s'accedeix per unes escales monumentals. És un dels millors films de Laurel i Hardy, i va obtenir l'Oscar al millor curtmetratge de l'any 1932.

Dirty Work / Trabajo sucio

Lloyd French, 1933. Int.: Stan Laurel, Oliver Hardy, Lucien Littlefield. EUA. VE. 20'

Laurel i Hardy netegen la xemeneia d'un científic que cerca la fórmula de la joventut. Una paròdia original dels films de ciència-ficció que destaca pels excel·lents i curiosos diàlegs.

19:30

100 comèdies:

The Gold Rush / La quimera del oro

Charles Chaplin, 1925. Int.: Charles Chaplin, Mack Swain, Tom Murray. EUA. VOSE. 77'

Vegeu el comentari del dia 28.

22:00

100 comèdies:

Chicago / Chicago

Frank Urson, 1927. Int.: Phyllis Haver, Victor Varcioni, Eugene Pallette, Virginia Bradford, Clarence Burton. EUA. Muda, amb rètols en català. 117'

Vegeu el comentari del dia 26.